

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

11 päivänä toukokuuta 2000 *

Asiassa C-38/98,

jonka Corte d'appello di Torino (Italia) on saattanut tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkittamisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Régie nationale des usines Renault SA

vastaan

Maxicar SpA ja

Orazio Formento

ennakkoratkaisun edellä mainitun 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 27 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleis-

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

sopimuksella (EYVL L 304, s. 1; yleissopimus muutoksineen s. 77) ja Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, s. 1), sekä EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28 ja EY 30 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (josta on tullut EY 82 artikla) tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit L. Sevón, J.-P. Puissochet, P. Jann (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet,

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Régie nationale des usines Renault SA, edustajinaan asianajajat M. Argan, Torino, A. Braun ja E. Cornu, Bryssel, sekä M.-P. Escande ja S. Havard-Duclos, Pariisi,
- Maxicar SpA ja Formento, edustajinaan asianajajat G. Floridia ja M. Lamandini, Milano,
- Belgian hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston hallintopäällikkö J. Devadder,

- Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö K. Rispal-Bellanger ja saman osaston tehtävään määrätty R. Loosli-Surrans,

- Alankomaiden hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellinen neuvonantaja M. A. Bos,

- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja J. L. Iglesias Buhigues, oikeudellisen yksikön virkamies P. Stancanelli ja oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies Desantes Real,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Régie nationale des usines Renault SA:n, Maxicar SpA:n, Formenton, Ranskan hallituksen ja komission 28.4.1999 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.6.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Corte d'appello di Torino on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 19.11.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.2.1998, tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkitsemisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen tämän 27.9.1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 27 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 304, s. 1; yleissopimus muutoksineen s. 77) ja Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, s. 1; jäljempänä Brysselin yleissopimus), sekä EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28 ja EY 30 artikla) sekä EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (josta on tullut EY 82 artikla) tulkinnasta.
- 2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Régie nationale des usines Renault SA (jäljempänä Renault), jonka kotipaikka on Ranskassa, sekä Maxicar SpA (jäljempänä Maxicar) ja Formento, joiden kotipaikka on Italiassa, ja jossa on kyse Cour d'appel de Dijonin (Ranska) 12.1.1990 antaman sellaisen tuomion täytäntöönpanosta Italiassa, jolla Maxicar ja Formento velvoitettiin maksamaan Renaultille 100 000 Ranskan frangin (FRF) suuruinen korvaus vahingosta, jonka ne olivat aiheuttaneet tuoteväärennyksen tunnusmerkitön rättyvällä toiminnallaan.

Brysselin yleissopimus

- 3 Brysselin yleissopimusta sovelletaan sen 1 artiklan 1 kappaleen mukaan ”yksityisoikeudellisissa asioissa, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään”.
- 4 Brysselin yleissopimuksen 31 artiklan 1 kappaleessa on tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva pääsääntö, jonka mukaan sopimusvaltiossa annettu ja siinä valtiossa täytäntöönpanokelpoinen tuomio on pantava täytäntöön toisessa sopimusvaltiossa, kun viimeksi mainitussa valtiossa on annettu tuomion täytäntöönpanoa koskeva määräys jonkun sellaisen hakemuksesta, jonka etua asia koskee.
- 5 Brysselin yleissopimuksen 34 artiklan 2 kappaleen mukaan ”hakemus voidaan hylätä ainoastaan jollakin 27 tai 28 artiklassa mainitulla perusteella”.
- 6 Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:
- ”Tuomiota ei tunnusteta:
1. jos tunnustaminen on vastoin sen valtion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), jossa tuomioon vedotaan.”
- 7 Brysselin yleissopimuksen 32 artiklan ensimmäisessä kappaleessa täsmennetään, että täytäntöönpanoa koskevan pyynnön ottaa vastaan Italiassa Corte d'appello.

- 8 Jos täytäntöönpanoon suostutaan, vastapuoli voi Brysselin yleissopimuksen 36 artiklan mukaan hakea muutosta tähän päätökseen. Brysselin yleissopimuksen 37 artiklan mukaan Italiassa muutosta haetaan kontradiktorista oikeudenkäyntiä koskevien säännösten mukaisesti Corte d'appelloilta.
- 9 Jos täytäntöönpanoa koskeva pyyntö on hylätty, hakija voi Brysselin yleissopimuksen 40 artiklan mukaan hakea muutosta Italiassa Corte d'appelloilta.
- 10 Brysselin yleissopimuksen tulkitsemisesta yhteisöjen tuomioistuimessa tehdyn pöytäkirjan (jäljempänä pöytäkirja) 2 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Seuraavat tuomioistuimet voivat pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua tulkintakysymyksissä:

1. [— —]

— Italiassa: Corte suprema de cassazione,

[— —]

2. sopimusvaltioiden tuomioistuimet käsitellessään muutoksenhakuasiaa,

3. yleissopimuksen 37 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseisessä artiklassa mainitut tuomioistuimet.”

Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä oleva asia

- 11 Cour d'appel de Dijon totesi 12.1.1990 antamassaan tuomiossa, että Formento oli syyllistynyt tuoteväärennykseen, koska hän oli valmistanut ja myynyt Renault-merkkisiin autoihin tarkoitettuja autonkorin osia. Cour d'appel de Dijon velvoitti lisäksi Formenton maksamaan yhteisvastuullisesti johtamansa Maxicar-yhtiön kanssa 100 000 FRF vahingonkorvausta Renaultille, joka oli esittänyt asiassa yksityisoikeudellisen vaatimuksen. Tästä tuomiosta tuli lainvoimainen Ranskan Cour de cassationin hylättyä 6.6.1991 antamallaan tuomiolla siitä tehdyn valituksen.
- 12 Renault vaati Corte d'appello di Torinolta 24.12.1996 jättämällään hakemuksella Brysselin yleissopimuksen 31 ja 32 artiklan mukaisesti tuomion julistamista täytäntöönpanokelpoiseksi Italiassa.
- 13 Corte d'appello di Torino hylkäsi hakemuksen 25.2.1997 tekemällään päätöksellä sillä perusteella, että koska kyseessä on rikosasiassa annettu tuomio, hakemus olisi pitänyt esittää Italian rikosprosessilain 741 §:ssä säädetyissä määräaajoissa.

- 14 Renault haki 28.3.1997 Brysselin yleissopimuksen 40 artiklan mukaisesti Corte d'appello di Torinolta muutosta tähän hylkäyspäätökseen väittäen, että Brysselin yleissopimusta sovelletaan yksityisoikeudellisissa asioissa riippumatta siitä, mil-laisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Formento ja Maxicar väittävät, että Cour d'appel de Dijonin tuomiota ei voida julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi Italiassa, koska se on ristiriidassa samojen asianosaisten välillä Italiassa annetun tuomion kanssa ja koska se on vastoin taloudellislouhteisia oikeusjärjestyksen perusteita.
- 15 Tässä tilanteessa Corte d'appello di Torino päätti lykätä asian käsittelyä esit-tääkseen yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko EY:n perustamissopimuksen 30—36 artiklaa tulkittava niin, että ne estävät sen, että henkilö, joka on teollis- tai tekijänoikeuksien haltija jossakin jäsenvaltiossa, voisi vedota vastaavaan yksinoikeuteen kieltääkseen muita valmistamasta ja myymästä sekä viemästä toiseen jäsenvaltioon osia, jotka yhdessä muodostavat markkinoilla jo olevan automallin korin ja joita on tarkoitus myydä varaosiksi kyseiseen automalliin?

2) Voidaanko EY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa soveltaa kullakin autonvalmistajalla valmistamiensa autojen varaosamarkkinoilla olevan määräävän markkina-aseman sellaisen väärinkäytön kieltämiseksi, jolla pyritään teollis- ja tekijänoikeuksien ja niihin liittyvien oikeudellisten suo-jakeinojen käyttämisen avulla täydellisesti poistamaan kaikki riippumatto-mien varaosanvalmistajien harjoittama kilpailu?

3) Onko jäsenvaltion tuomioistuimen antamaa tuomiota tämän vuoksi pidettävä Brysselin yleissopimuksen 27 artiklassa tarkoitettulla tavalla oikeusjärjestyksen perusteiden vastaisena, jos siinä tunnustetaan teollis- tai tekijänoikeus kyseisiin osiin, jotka yhdessä muodostavat automallin korin, ja annetaan suojaa tällaisen väitetyn yksinoikeuden haltijalle kieltämällä muita eli talouden toimijoita, joiden kotipaikka on jossakin toisessa jäsenvaltiossa, valmistamasta tai myymästä tässä jäsenvaltiossa tällaisia osia, jotka yhdessä muodostavat markkinoilla jo olevan automallin korin, taikka harjoittamasta näiden osien kauttakuljetusta, tuontia tai vientiä tässä jäsenvaltiossa ja määräämällä tällaisesta toiminnasta seuraamuksia?”

16 On tarkoituksenmukaista tarkastella ensin kolmatta kysymystä, johon annettava vastauksesta riippuu, tutkitaanko ensimmäinen ja toinen kysymys, ja jolla kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuinta tulkitsemaan yhtä Brysselin yleissopimuksen määräystä eli tarkemmin Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 1 kohdassa olevaa käsitettä ”sen valtion oikeusjärjestyksen perusteet (ordre public), jossa tuomioon vedotaan”.

Tutkittavaksi ottaminen

17 Renault väittää, että Corte d'appello di Torino ei ole toimivaltainen pyytämään yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Brysselin yleissopimuksen tulkintaa koskevassa kysymyksessä. Renault'n mukaan Corte d'appello on antanut ratkaisunsa ensimmäisenä oikeusasteena ja asia on saatettu sen käsiteltäväksi yleissopimuksen 40 artiklan eikä 37 artiklan perusteella, joten kyse ei ole mistään pöytäkirjan 2 artiklassa tarkoitettusta tilanteesta.

- 18 Maxicar ja Formento sekä Ranskan hallitus ja komissio väittävät, että asia on saatettu Corte d'appello di Torinon käsiteltäväksi Brysselin yleissopimuksen 40 artiklan perusteella eli muutoksenhakumenettelyssä. Tällä perusteella tilanteeseen sovelletaan pöytäkirjan 2 artiklan 2 kohtaa.
- 19 Toissijaisesti komissio väittää, että Brysselin yleissopimuksen tasapuolinen soveltaminen sekä asianosaisten yhdenvertainen kohtelu puoltavat pöytäkirjan 2 artiklan 3 kohdan laajaa tulkintaa ja sen ulottamista koskemaan yleissopimuksen 40 artiklassa mainittuja tuomioistuimia.
- 20 Tältä osin on muistettava, että Brysselin yleissopimuksella pyritään helpottamaan kaikin mahdollisin tavoin tuomioiden vapaata liikkuvuutta määräämällä yksinkertaisesta ja nopeasta eksekvaaturimenettelystä (ks. mm. asia C-7/98, Krombach, tuomio 28.3.2000, Kok. 2000, s. I-1935, 19 kohta).
- 21 Brysselin yleissopimuksen 31 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa määrätään tuomion täytäntöönpanemisen mahdollistamiseksi menettelystä, jossa on kaksi yleissopimuksen yleistä tarkoitusta kuvastavaa vaihetta eli jossa tämäntyyppisissä menettelyissä tarpeellinen yllätysvaikutus ja puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen yhdistyvät. Tästä syystä vastaajaa ei ensimmäisessä oikeusasteessa kuulla, kun taas muutoksenhakuvaiheessa menettely on välttämättä kontradiktorinen (asia 178/83, Firma P., tuomio 12.7.1984, Kok. 1984, s. 3033, 11 kohta).

- 22 Italiassa tosin nämä kaksi menettelyn vaihetta tapahtuvat Corte d'appellossa. Se, että tämän Italian tasavallan tekemän ratkaisun takia tuomioistuin on sama, ei voi muuttaa sitä, että 32 artiklan 1 kappaleen perusteella vireille saatettu menettely eroaa 40 artiklan 1 kappaleen perusteella vireille saatetusta menettelystä. Brysselin yleissopimuksen 32 artiklan 1 kappaletta sovellettaessa Corte d'appello ratkaisee asian 34 artiklan 1 kappaleen perusteella varaamatta menettelyn siinä vaiheessa sille, jota vastaan täytäntöönpanoa pyydetään, tilaisuutta tulla kuulluksi hakemuksen johdosta. Sitä vastoin sovellettaessa 40 artiklan 1 kappaletta Corte d'appellon on 40 artiklan 2 kappaleen perusteella varattava vastapuolelle tilaisuus tulla kuulluksi.
- 23 Tästä seuraa, että tässä asiassa kansallista tuomioistuinta, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu Brysselin yleissopimuksen 40 artiklan 1 kappaleen perusteella, on pidettävä muutoksenhakuasiaa käsittelevänä tuomioistuimena, joten se on pöytäkirjan 2 artiklan 2 kohdan perusteella toimivaltainen pyytämään yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisun Brysselin yleissopimuksen tulkintaa koskevassa kysymyksessä.

Pääasia

- 24 Maxicar ja Formento odottavat, että yhteisöjen tuomioistuin täsmentää käsitettä taloudellisuusluonteiset oikeusjärjestyksen perusteet. Ne odottavat erityisesti sen toteavan, että Italian oikeuden mukainen ja Ranskan oikeuden vastainen ratkaisu, jonka mukaan teollisoikeudet eivät koske autojen varaosia, on yhteisön oikeuden ja erityisesti tavaroiden vapaata liikkuvuutta sekä vapaata kilpailua koskevien periaatteiden mukainen, ja vahvistavan, että tämä ratkaisu ilmentää taloudellisuusluonteisia oikeusjärjestyksen perusteita koskevaa periaatetta.

- 25 Ranskan ja Alankomaiden hallitukset sekä komissio toteavat, että ensin on ratkaistava kysymys siitä, onko yhteisöjen tuomioistuin toimivaltainen antamaan ratkaisun Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 1 kohdan käsitteestä ”sen valtion oikeusjärjestyksen perusteet (ordre public), jossa tuomioon vedotaan”, ja miltä osin se on toimivaltainen antamaan tällaisen ratkaisun, ja väittävät sitten, että tätä käsitettä on tulkittava suppeasti ja sovellettava ainoastaan poikkeustilanteissa. Yhteisön oikeussääntöjen tapahtuneeksi väitetty virheellinen tulkinta ei yksistään voi niiden mukaan olla perusteena oikeusjärjestyksen perusteita koskevan määräyksen soveltamiselle.
- 26 Aluksi on todettava, että Brysselin yleissopimuksen 27 artiklaa on tulkittava suppeasti, koska sillä rajoitetaan yhden yleissopimuksella tavoitellun perustavanlaatuisen päämäärän toteuttamista (asia C-414/92, Solo Kleinmotoren, tuomio 2.6.1994, Kok. 1994, s. I-2237, 20 kohta ja em. asia Krombach, tuomion 21 kohta). Kun on kyse juuri yleissopimuksen 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta, oikeusjärjestyksen perusteita koskevasta määräyksestä, yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt, että siihen voidaan vedota ainoastaan poikkeustilanteissa (ks. asia 145/86, Hoffmann, tuomio 4.2.1988, Kok. 1988, s. 645, 21 kohta ja asia C-78/95, Hendrikman ja Feyen, tuomio 10.10.1996, Kok. 1996, s. I-4943, 23 kohta).
- 27 Tästä yhteisöjen tuomioistuin on päätellyt, että vaikka sopimusvaltiot voivat Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 1 kohdassa määrätyn varauman perusteella lähtökohtaisesti vapaasti määritellä kansallisten käsitystensä mukaisesti, mitä ne pitävät oikeusjärjestystensä perusteina, tälle käsitteelle asetetaan rajat yleissopimuksen tulkinnalla (em. asia Krombach, tuomion 22 kohta).
- 28 Vaikka yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä ei siis ole määritellä sopimusvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden sisältöä, sen on kuitenkin valvottava, missä rajoissa sopimusvaltion tuomioistuin voi tähän käsitteeseen nojautuen olla tunnistamatta toisen sopimusvaltion tuomioistuimen antamaa tuomiota (em. asia Krombach, tuomion 23 kohta).

- 29 Koska Brysselin yleissopimuksen 29 artiklassa ja 34 artiklan 3 kappaleessa kielletään ulkomaisen tuomion ottaminen uudelleen tutkittavaksi sen sisältämän asiaratkaisun osalta, niillä estetään se, että täytäntöönpanovaltion tuomioistuin voisi kieltäytyä tunnustamasta tai panemasta täytäntöön tuomiota pelkästään sillä perusteella, että tuomiovaltion tuomioistuimen soveltama oikeussääntö poikkeaa oikeussäännöstä, jota täytäntöönpanovaltion tuomioistuin olisi soveltanut, jos asia olisi saatettu sen ratkaistavaksi. Täytäntöönpanovaltion tuomioistuin ei voi myöskään tutkia, pitävätkö tuomiovaltion tuomioistuimen arvioinnit oikeudellisista seikoista ja tosiseikoista paikkansa (em. asia Krombach, tuomion 36 kohta).
- 30 Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 1 kohdassa olevaa, oikeusjärjestyksen perusteita koskevaa määräystä voidaan soveltaa ainoastaan, jos toisessa sopimusvaltiossa annetun tuomion tunnustaminen tai täytäntöönpano olisi kestävämmällä tavalla ristiriidassa täytäntöönpanovaltion oikeusjärjestyksen kanssa sen vuoksi, että tällä tunnustamisella tai täytäntöönpanolla loukattaisiin jotakin perustavanlaatuista periaatetta. Jotta noudatettaisiin kieltä tutkia ulkomainen tuomio uudelleen sen sisältämän asiaratkaisun osalta, kyseessä on oltava sellaisen oikeussäännön ilmeinen rikkominen, jota pidetään täytäntöönpanovaltion oikeusjärjestyksessä olennaisen tärkeänä, tai sellaisen oikeuden ilmeinen loukkaaminen, jota pidetään tässä oikeusjärjestyksessä perustavanlaatuisena (em. asia Krombach, tuomion 37 kohta).
- 31 Tässä asiassa täytäntöönpanovaltion tuomioistuin pohtii, onko ulkomainen tuomio vastoin täytäntöönpanovaltion oikeusjärjestyksen perusteita, sillä perusteella, että sen mukaan tuomiovaltion tuomioistuin on saattanut soveltaa virheellisesti tiettyjä yhteisön oikeuden sääntöjä. Täytäntöönpanovaltion tuomioistuin epäilee, soveltuuko tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja vapaata kilpailua koskevien periaatteiden kanssa yhteen se, että tuomiovaltion tuomioistuin tunnustaa autonkorin osia koskevat teollis- ja tekijänoikeudet, joiden perusteella oikeuksien haltija voi kieltää talouden toimijoita, joiden kotipaikka on toisessa sopimusvaltiossa, valmistamasta ja myymästä näitä korin osia tässä toisessa sopimusvaltiossa tai harjoittamasta näiden osien kauttakuljetusta, tuontia tai vientiä tässä toisessa sopimusvaltiossa.
- 32 Edellytykset, joilla oikeusjärjestyksen perusteita koskevaan määräykseen voidaan vedota, eivät muutu sillä perusteella, että tämä mahdollinen virhe koskee

yhteisön oikeuden sääntöjä. Kansallisen tuomioistuimen on taattava yhtä tehokkaasti kansalliseen oikeusjärjestykseen perustuvien oikeuksien kuin yhteisön oikeusjärjestykseen perustuvien oikeuksien suoja.

- 33 Täytäntöönpanovaltion tuomioistuin ei voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa sopimusvaltiossa annettua tuomiota pelkästään sillä perusteella, että sen käsityksen mukaan kansallista tai yhteisön oikeutta on sovellettu virheellisesti tässä tuomiossa, sillä muuten kyseenalaistettaisiin Brysselin yleissopimuksen tarkoitus. On päinvastoin katsottava, että tällaisissa tilanteissa yksityisille tarjotaan riittävät takeet kussakin sopimusvaltiossa käytössä olevalla muutoksenhaku-järjestelmällä, jota on täydennetty perustamissopimuksen 177 artiklassa määrätyllä ennakkoratkaisupyyntömenettelyllä.
- 34 Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltainen mahdollinen oikeudellinen virhe ei ole sellainen, että kyseessä olisi täytäntöönpanovaltion oikeusjärjestyksen olennaisen tärkeän oikeussäännön ilmeinen rikkominen, joten kolmanteen kysymykseen on vastattava, että Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sopimusvaltion tuomioistuimen antamaa tuomiota ei ole pidettävä oikeusjärjestyksen perusteiden vastaisena, jos siinä tunnustetaan teollis- tai tekijänoikeus autonkorin osiin ja annetaan suojaa tällaisen oikeuden haltijalle antamalla haltijalle oikeus kieltää muita eli talouden toimijoita, joiden kotipaikka on jossakin toisessa sopimusvaltiossa, valmistamasta tai myymästä tässä toisessa sopimusvaltiossa tällaisia autonkorin osia taikka harjoittamasta näiden osien kauttakuljetusta, tuontia tai vientiä tässä toisessa sopimusvaltiossa.
- 35 Kun otetaan huomioon kolmanteen kysymykseen annettu vastaus, ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 36 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Belgian, Ranskan ja Alankomaiden hallituksille sekä komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Corte d'appello di Torinon 19.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen 27 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päi-

vänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella ja Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella, on tulkittava siten, että sopimusvaltion tuomioistui-
men antamaa tuomiota ei ole pidettävä oikeusjärjestyksen perusteiden vastaisena,
jos siinä tunnustetaan teollis- tai tekijänoikeus autonkorin osiin ja annetaan
suojaa tällaisen oikeuden haltijalle antamalla haltijalle oikeus kieltää muita eli
talouden toimijoita, joiden kotipaikka on jossakin toisessa sopimusvaltiossa,
valmistamasta tai myymästä tässä toisessa sopimusvaltiossa tällaisia autonkorin
osia taikka harjoittamasta näiden osien kauttakuljetusta, tuontia tai vientiä tässä
toisessa sopimusvaltiossa.

Edward

Sevón

Puissochet

Jann

Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä toukokuuta 2000.

R. Grass

D. A. O. Edward

kirjaaja

viidennen jaoston puheenjohtaja